

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/55/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118012382
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118012382.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.04.2020, v trestnej veci obžalovaného U. Č. pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/136/2018 zo dňa 23.08.2019, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e v napadnutom rozsudku celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku
Obžalovanému U. Č., nar. XX.XX.XXXX v F., bytom
D., N. S.E. XXXX/XX, t. č. vo
väzbe v Ústave na výkon väzby
a Ústave na výkon trestu odňatia
slobody Prešov

u k l a d á :

Podľa § 199 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, § 36 písm. d) Tr. zákona, trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/136/2018 zo dňa 23.08.2019 bol obžalovaný U. Č.O., nar. XX.XX.XXXX Q. F., trvale bytom D., N. S. XXXX/XX, t. č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Prešov v inej trestnej veci, uznaný vinným zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie §139 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 16.07.2018 v presne nezistenom čase od 17.00 hod. do 18.00 hod. v Lipanoch na ul. Železničnej v neobývanej jednopodlažnej budove v blízkosti železničnej stanice násilím donútil k súložiu svoju bývalú tehotnú družku Y. O., a to tak, že cestou do osady jej pravou rukou zozadu chytil tvár a ľavou rukou ju chytil za vlasy a pred sebou tlačil do uvedenej budovy, počas čoho jej vravel, že ak „dáva druhým, dá teraz aj jemu“, kde vo vnútri budovy ju rukou udrel do temena hlavy a nosa, načo sa jej spustila krv z nosa a následne ju jednou rukou držal za vlasy, druhou pritiahol tam voľne položený koberec, ktorý rozprestrel na zem, do ruky chytil menší kus skla z rozbitého okna a tento priložil menovanej ku krku,

príčom táto ho rukami odtláčala, avšak z obavy, aby ju sklom neporanil, si s plačom vyzliekla oblečenie z dolnej časti tela a ľahla na chrbát na koberec, kde následne proti jej vôli vykonal na nej súlož, počas čoho ju držal na zemi za ruky, aby ho neodtláčala, pričom jej nespôsobil žiadne zranenia, pričom o tehotenstve poškodenej Y. O. vedel asi od apríla 2018, keďže bol otcom jej dieťaťa.

Za to mu bol uložený:

Podľa § 199 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. d) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona bol pre výkon tohto trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku, ale len proti výroku o treste s tým, aby mu bol trest znížený, podal ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní obžalovaný odvolanie, ktoré však v zákonnej lehote na podanie odvolania rozšíril písomným podaním voči všetkým výrokom napadnutého rozsudku. Následne svoje odvolanie písomne prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil tým, že považoval napadnutý rozsudok za nezákonný. Podľa obžalovaného, výpoveď poškodenej a znalecký posudok nepredstavovali nespochybniteľný dôkaz o skutočnostiach tvrdených v obžalobe, pričom vzhľadom na závery gynekologického vyšetrenia, prehliadky tela a posudku z odboru kriminalistiky sú podľa obžalovaného dané rozumné pochybnosti o tom, či sa skutok stal tak, ako je uvedené v obžalobe, a tak mal súd aplikovať zásadu „in dubio pro reo“, lebo v opačnom prípade hrozí vysoké riziko justičného omylu. Obžalovaný poukázal na to, že u poškodenej sa nevyskytli zranenia, ktoré by sa dali pri znásilnení očakávať, pričom on nemal zranenia, ktoré by nespochybniteľne zodpovedali tvrdeniam poškodenej a na zaistených a skúmaných materiáloch sa nenašli také biologické stopy, ktoré by potvrdzovali výpoveď poškodenej. V rámci námietok voči hodnoteniu dôkazov obžalovaný poukazoval na to, že hoci priznal, že sklo držal, týmto sa sám poškrabal na krku a nebola to poškodená, ktorá mu na krku spôsobila škrabanec, o čom svedčí podľa názoru obžalovaného to, že na skle bola zistená krv, ktorá sa zhodovala s jeho DNA profilom a pod nechtami poškodenej sa jeho DNA nenašla. Dodal, že poškodená netrpí duševnou poruchou alebo traumou, ale uvedené okolnosti vzbudzujú pochybnosť o dôveryhodnosti jej výpovede. Podľa názoru obžalovaného, psychológia nie je exaktná veda, závery znaleckého psychologického posudku neznamenaajú, že v konkrétnom prípade obžalovaný klame, pričom takýto znalecký posudok môže byť len podporným dôkazným prostriedkom, ktorý až v spojení s ďalšími dôkazmi môže istú skutočnosť objasňovať a preukazovať. Podľa obžalovaného tak v konaní neboli vyčerpané všetky možnosti na čo najdôkladnejšie zistenie skutkového stavu, ten nebol zistený v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie, ktoré by bolo založené na ústavne konformných, dostatočných a preskúmateľných dôvodoch, čím došlo k podstatnému porušeniu zásady zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností. S odkazom na to, že podľa názoru obžalovaného sa napadnuté rozhodnutie súdu javí ako nepresvedčivé a predčasné navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, v zmysle ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a nezistiac také chyby, po vykonaní svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že bolo potrebné odstrániť chybu rozsudku spočívajúcu v tom, že napadnutým výrokom o treste bol porušený Trestný zákon.

V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Odvolací súd len doplnil dokazovanie o prečítanie aktuálneho obsahu odpisu registra trestov, hodnotenia obžalovaného z výkonu väzby a oboznámenie obžaloby, o ktorej Okresný súd Prešov vedie súbežné trestného konanie v inej trestnej veci.

Na rozdiel od obžalovaného, odvolací súd nezistil, že by odôvodnenie napadnutých výrokov bolo nedostatočné, a že by viedlo k ich nepreskúmateľnosti a dokonca k nezákonnosti. Navyše obžalovaný ani nespresnil, v čom by malo byť odôvodnenie napadnutých výrokov nepreskúmateľné.

Hoci obžalovaný poprel spáchanie predmetného skutku, usvedčovala ho poškodená Y. O., ktorá uvádzala, že vtedy bola tehotná, a keď išla z obchodu, obžalovaný ju chytil zozadu, dal jej ruku na tvár a ťahal ju „na kofajnice“, pričom ju chytil za vlasy, ťahal ju za sebou, kričala, aby ju pustil, čo on odmietol a zobral ju do chatrče, bil ju pästami do hlavy, chcel mať s ňou sex, ale ona nechcela, no obžalovaný našiel koberec a nasilu z nej ťahal všetky veci, pričom zobral do ruky sklo a chcel jej ho dať do krku, no ona mu chytila ruku, pričom on vravel, že ju pretiahne s tým sklom, že ju pichne s tým sklom a že keď nedá dole legíny, že ju zabije, že jemu je to už jedno, že ak „nezrobí s ňou súlož, že mu je to jedno“. Strašne sa ho bála, ani nemohla kričať, chytil ju tak, že nemohla ani zakričať, spučil ju, myslela si, že už neuvidí svoje deti, musela sa poddať. Tvrdila, že obžalovaného poškrabala na pravej strane jeho krku. Kričala aj o pomoc, aby ju nechal, pustil ju a ešte horšie ju bil, keď povedala, aby ju pustil. Hovoril, že je kurva, že keď dáva iným, že aj jemu dá. So sklom jej nespôsobil žiadne zranenia, keďže došlo k súloži. Odišla domov a so svojou matkou išla na políciu, lebo on by jej to nedovolil, on by ju strážil, aby nešla na políciu. Poškodená dodala, že už v minulosti ju už asi desaťkrát napadol.

Z prečítanej zápisnice o výpovedi svedka T. Č. pritom vyplynulo, že počul ako obžalovaný vyčíta poškodenú, prečo dala dieťa na adopciu, že sa chce o dieťa starať, pričom poškodená na to obžalovanému povedala, že dieťa na adopciu dá a že nechce aby obžalovaný bol otcom, obžalovaný potom plakal, kričal na ňu. Tomuto svedkovi nemožno celkom veriť, lebo v rozpore s výpoveďou obžalovaného a poškodenú uviedol, že obžalovaný potom odišiel preč a on išiel za ním ho upokojiť.

Zo znaleckého posudku znalkyne P. Y. C., ktorá psychologicky vyšetrila obžalovaného i poškodenú, vyplynuli najmä tieto závery. U obžalovaného zistila odchýlky alebo poruchy správania, ktoré by mali vzťah k trestnému činu z ktorého je obvinený, a to zvýšenú tendenciu k agresívnemu správaniu a zastrášaniam, impulzívnosť a impulzívne konanie a vyslovila sa, že jeho motiváciou s vysokou pravdepodobnosťou mohla byť pudovosť a egoizmus, ktorý prevládol nad racionálnymi zábrami, pričom povaha skutku sa zhoduje s jeho osobnostnými vlastnosťami, keďže, keď doposiaľ kradol a bral si veci, ktoré mu nepatrili, v tomto prípade by si len zobral to, čo mu podľa jeho logiky patrilo. Jeho osobnosť je nezrelá, má rysy disociality, emotivity, je labilná, egocentrická a impulzívna so zníženou schopnosťou ovládacích schopností, kontrola stresu a frustračná tolerancia je znížená so zvýšenou pohotovosťou ku skratovému konaniu. Sociálne vzťahy obžalovaného sú povrchné a jeho vnímanie druhých je málo realistické, nerozumie druhým a nevie ich čítať.

Obžalovaný má kognitívne predpoklady na podanie vierohodnej výpovede, ale disociálne známky v štruktúre jeho osobnosti znižujú jeho vierohodnosť. Je síce schopný správne vnímať skutočnosti, uchovávať si ich v pamäti a správne ich reprodukovať, no v štruktúre osobnosti obžalovaného sú prítomné tendencie javiť sa v lepšom svetle a skresľovať skutočnosť vo svoj prospech a bagatelizovať, zľahčovať svoje konanie. Preto znalkyňa z psychologického hľadiska hodnotila vierohodnosť obžalovaného ako čiastočne zníženú.

Aj osobnosť poškodenú Y. O. hodnotila ako jednoduchú a emočne a sociálne nezrelú, intelektovo mentálne retardovanú ľahkého stupňa, pričom v sociálnych vzťahoch je poškodená závislá, pasívna očakáva podporu a vedenie. Jej nezrelosť sa prejavila v tom, že sa vôbec k obžalovanému priblížila, že neutekala preč. Je naivná, obžalovanému dôverovala, išla s ním, ale potom už rozoznala že bol agresívny. Spáchanie skutku malo na poškodenú patogénny vplyv tak, že v jej psychike sú prítomné známky zvýšeného strachu a úzkosti z mužov, resp. z obžalovaného. U poškodenú pri vyšetrení nezistila stresovú posttraumatickú poruchu v zmysle diagnózy, čo ani nemuselo byť v dôsledku predchádzajúcich zážitkov u poškodenú prítomné, no u poškodenú zistila, že táto má strach z obžalovaného ako dôsledok skutku, bojí sa ho a z dôvodu tohto strachu uvažuje dať dieťa na adopciu, aby ju obžalovaný nekontaktoval, lebo sa ho bojí. Jej terajší strach súvisí skôr zo strachu k obvinenému aktuálne. Znalkyňa konštatovala, že poškodená je schopná správne vnímať a zapamätáť si a správne reprodukovať prežitú udalosť, pričom vyšetrenia u poškodenú preukázali, že má predpoklady pre podanie vierohodnej výpovede. Takto hodnotila z psychologického hľadiska všeobecnú vierohodnosť poškodenú ako zachovanú s tým, že poškodená dokáže objektívne vnímať vzniknuté javy a vonkajšie podnety, pričom u nej nezistila snahu skresľovať skutočnosti vo svoj prospech, resp. v neprospech inej osoby.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu a fotodokumentácie vyplynuli pomery na mieste činu a umiestnenie zistených stôp, č. 1 úlomok skla z parapety okna, č. 2 škrvna nepravidelného tvaru. Z lekárskej správy z gynekologického vyšetrenia poškodenej zo dňa 17.07.2018 vyplynulo, že jej nález bol v norme, genitálie a konečník bez zjavných poranení s nálezom látky, pri ktorej lekár nevedel rozlíšiť či ide o výtok alebo o ejakulát, tehotenstvo vitálne. V lekárskej správe lekár uviedol, že u pacientky išlo o sexuálne napadnutie s použitím fyzickej sily. Zo zápisnic o obhliadke tela a fotodokumentácie u poškodenej Y. O. vyplynulo, že tejto boli odobraté bukálne stery a ster spod nechťov, a rovnako aj od obžalovaného, ktorý pritom tvrdil, že zranenia na malíčku ľavej ruky a na krku na pravej strane si spôsobil sám porezaním od skla. Poškodená podľa zápisnice o vydaní vecí s fotodokumentáciou vydala bielizeň a ošatenie, ktoré mala mať v čase skutku oblečené. Zo znaleckého posudku Kriminalisticko-expertízneho ústavu Košice vyplynulo aj, že na úlomku na mieste činu zaisteného skla bola zistená ľudská krv, ktorá sa zhodovala s profilom porovnávacej vzorky U. Č., na časti koberca bol zistený zmiešaný bližšie nešpecifikovaný biologický materiál DNA, ktorý bol kombináciou DNA profilu porovnávacej vzorky označenej, ako Y. O. a U. Č.. Z bukálnych výterov nečistoty spod nechťov pravej ruky poškodenej Y. O. vyplýva, že bol zistený zmiešaný biologický materiál s prevažnou časťou DNA profilu zhodného s poškodenou Y. O., pričom minoritná časť zmiešaného DNA profilu nebola vhodná na porovnanie. Nečistoty spod nechťov pravej ruky U. Č. obsahovali DNA, ktorá sa zhodovala s jeho osobou, ale aj s DNA poškodenej Y. O..

Obaja, tak obžalovaný ako aj poškodená, zhodne potvrdili, že k súloži medzi nimi v predmetnom čase a mieste došlo. Potvrdzujú to aj výsledky gynekologického vyšetrenia, ktoré poškodená absolvovala krátko po tejto súloži a výsledky obhliadky miesta činu v spojení s výsledkami obhliadky miesta činu, ku ktorej došlo ešte v deň skutku. Pokiaľ sa obžalovaný U. Č. obhajoval tým, že poškodenú neznásilnil, že jeho sestra videla, že poškodenú neľahal na silu a že ho poškodená chytila okolo ramena a že takto ich videla vchádzať do rozbitého domu dodajúc, že pred pohlavným stykom sa bozkávali a že síce zobral sklo, no ním jej nijako neublížil a len seba porezal na krku, lebo mu bolo ťažko, že jeho dieťa poškodená dala na adopciu a že ona potom zobrala tričko a utrela ho, potom ho hladkala, aby neplakal, potom sa bozkávali a poškodená mu povedala, že všetko bude dobré, aby neplakal a pritom trval na tom, že nikdy predtým poškodenú neudrel, tak zo spáchania predmetného skutku ho opakovane, podrobne a priamo usvedčuje poškodená Y. O., ktorá bezprostredne po skutku oznámila konanie obžalovaného polícii, na čo polícia s vykonaním obhliadky miesta činu obžalovaného zadržala, pričom sa poškodená podrobila gynekologickému vyšetreniu, pri ktorom do lekárskej správy oznámila, že k súloži došlo násilím. V podstatných rysoch nemenná usvedčujúca výpoveď poškodenej je podporená aj výsledkami psychologického znaleckého skúmania osobností obžalovaného a poškodenej a výsledkami kriminalisticko-expertízneho skúmania biologických stúp predmetného zločinu a z toho najmä bukálnych výterov spod nechťov obžalovaného a poškodenej. Obžalovaný, podľa výpovede poškodenej, opakovane rukami na jej telo útočil, aktívne ju vyzliekal a držal, hoci sa vzpierala, a teda odvolací súd považoval za v podstate isté, že sa pod jeho nechťami na pravej ruke zhromažďilo toľko biologického materiálu poškodenej, z ktorého bolo možné zo zmiešanej skladby identifikovať všetky zložky a stotožniť ich majiteľov. Psychológia je vedný odbor, ktorého význam ako zdroja vedeckých poznatkov je natoľko štátom uznávaný, že v tomto vednom odbore a k nemu patriacich odvetviach sú evidovaní príslušní znalci.

Pokiaľ na zaistenom úlomku skla boli zistené len stopy krvi obžalovaného, treba uviesť, že len obžalovaný toto sklo držal a manipuloval s ním. Podľa zápisnice o prehliadke tela obžalovaného zo dňa 17.04.2018 a fotodokumentácie, boli práve na jeho ruke zistené stopy, ktorých pôvod obžalovaný vysvetlil tým, že ich utrpel porezaním úlomkom skla. Okrem toho boli takto zistené na pravej strane krku obžalovaného evidentné škrabance, ku ktorým síce obžalovaný uviedol, že si ich spôsobil sám, ale pri svojej výpovedi už uvádzal, že si ich spôsobil sklom. Tento rozpor len potvrdzuje zistenú snahu obžalovaného k uvádzaniu nepravdy, ktorá bola zistená znaleckým psychologickým skúmaním. Nie je preto vylúčené, že tieto škrabance vznikli v skutočnosti v dôsledku obrany poškodenej, ako sama vypovedala, pričom keďže poškodená sa do kontaktu s telom obžalovaného dostala v podstatne menšom rozsahu, ako to urobil obžalovaný aktívnym prekonávaním odporu poškodenej, tak sa pod jej nechťami nemuselo pri týmto ojedinelom poškrabaní zhromaždiť dostatočné množstvo materiálu na individuálnu identifikáciu všetkých majiteľov týchto zložiek.

Pokiaľ bola u obžalovaného psychologickým znaleckým skúmaním zistená tendencia pri výpovedi javiť sa v lepšom svetle ako je skutočnosť, tento záver, ktorý spochybňuje dôveryhodnosť obžalovaného tvrdiaceho, že poškodenú nikdy predtým nenapadol, je priamo podporený zisteniami týkajúcimi sa

recidívy násilného správania sa obžalovaného voči poškodenej už v nedávnej minulosti. Pokiaľ psychologickým znaleckým posudkom je hodnovernosť výpovede poškodenej výrazne podporovaná, nemal odvolací súd k jej hodnovernosti zásadné výhrady aj pre jej pravdivé tvrdenie, že obžalovaný sa proti nej už v minulosti násilne správal natoľko, že to oznamovala polícii, čo bolo potvrdené z prečítanej policajnej správy a z výpisu z evidencie priestupkov obžalovaného.

Obžalovaný sa pritom do rozporu s Trestným zákonom už dostal, čo len podporuje jeho sklon k porušovaniu Trestným zákonom chránených záujmov.

Z vykonaného dokazovania teda vyplynulo, že k súloži medzi obžalovaným a poškodenou došlo, obžalovaný mal dôvod na ňu byť nahneváný, lebo nesúhlasil s tým, aby jeho očakávané dieťa odovzdala na adopciu. Vzhľadom na impulzivitu a sklony k agresivite svojej osoby si obžalovaný vytvoril dôvod byť voči nej násilný, čo realizoval tak, že napriek jej opakovanému nesúhlasu k súloži s ním, tento nesúhlas jednak ignoroval a jednak prekonal aktívnym a dôrazným násilím, pri ktorom neváhal použiť aj hrozbu použitia reznej zbrane - úlomku skla. To, že poškodenej touto zbraňou nespôsobil fyzické zranenie, je dôsledkom toho, že na poškodenej dosiahol súlož, sexuálne uspokojenie, ktoré svojím násilným skutkom sledoval.

Plne v súlade so zásadou prezumpcie neviny a z nej vyplývajúceho princípu „in dubio pro reo“, teda „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“, správnym procesným postupom, odôvodnene a v súlade so zákonom dospel okresný súd k záveru, že predmetným skutkom obžalovaný U. Č. spáchal zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie §139 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. zákona tak, ako je uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

V zmysle ustanovenia § 34 Tr. zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Okrem toho, hľadiská, na ktoré súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery najmä prihliada, sú podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Odvolací súd v tomto prípade zistil, že obžalovaného vek v čase spáchania predmetného zločinu bol 19 rokov, pričom po zohľadnení zistení uvedených v psychologickom znaleckého posudku bolo namieste konštatovať, že osobnosť obžalovaného je nezrelá, a to aj napriek tomu, že dosiahol vek plnoletosti. Jeho osobnosť je jednoduchá, málo diferencovaná s rysmi disociality, v oblasti emotivity je nezrelý, labilný, sebavedomie je nízke správanie k tendencii k žiarlivosti a skratovému konaniu. Preto aj odvolací súd považoval za zákonné a odôvodnené zohľadniť v prospech obžalovaného poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. d) Tr. zákona.

Podľa správy polície zo dňa 10.06.2019, v rokoch 2018 až 2019 Obvodné oddelenie Policajného zboru Lipany evidovalo prípady, kedy zo strany obžalovaného U. Č. malo dôjsť k napadnutiu poškodenej Y. O.H. a tieto prípady boli predložené na Okresný úrad v Prešove. K tejto správe boli pripojené správy o výsledku objasňovania priestupku, z ktorých vyplynulo, že k takému napadnutiu malo dôjsť v dňoch 11.01.2019, 07.03.2019, 15.03.2019. Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov sa obžalovaný od roku 2014 do roku 2019 dopustil 11 priestupkov, za ktoré mu boli uložené sankcie ako pokuty, pokarhania, napomenutia. Za násilný priestupok z 10.07.2014, keď opakovane napadol inú osobu s potrebou lekárskeho ošetrovania, bol postihnutý pokutou 20,- eur. Násilné priestupky proti poškodenej spáchal v dňoch 07.03.2019 a 15.03.2019, za ktoré bol tiež postihnutý pokutami. K priestupku zo dňa 11.01.2019 bolo v tomto výpise uvedené len, že išlo o fyzické napadnutie. V mieste bydliska je hodnotený ako slobodný, bezdetný, so sklonmi k páchaniu majetkovej trestnej činnosti, pričom nemá dobrú povesť.

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplynulo, že doposiaľ sa do rozporu s Trestným zákonom dostal výlučne ako mladistvý a nakoľko uložené tresty v dĺžke neprevyšujúcej 1 rok vykonal, v zmysle

§ 121 ods. 1 Tr. zákona hľadí sa na neho ako keby nebol odsúdený. V tomto smere potom súd prvého stupňa nepostupoval správne, keď ako prirážajúcu okolnosť obžalovanému zohľadnil okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písm. m) Tr. zákona. Ušlo totiž pozornosti okresného súdu, že pokiaľ sa na páchatela hľadí, akoby nebol odsúdený, teda pokiaľ je odsúdenie zahladené, je v rozpore s § 37 písm. m) Tr. zákona takú okolnosť na ťarchu obžalovanému priznávať.

Preto nemožno považovať záver o vyrovnanom pomere poľahčujúcich a prirážajúcich okolností za odôvodnený a zákonný. Z tohto hľadiska bolo správnym vychádzať z prevahy poľahčujúcej okolnosti nad neprítomnosťou prirážajúcich okolností. Napriek tomu odvolací súd nezistil dôvod pre ukladanie trestu odňatia slobody vo výmere nižšej oproti napadnutému rozsudku. Výraznou je totiž závažnosť prejednávanej zločiny. Obžalovaný spôsobil ťažší následok, keď za okolnosti zneužitia skutočnosti, že poškodená bola v čase skutku tehotná, otcom dieťaťa bol práve obžalovaný, bitkou, vulgárnym psychickým nátlakom zavlíkol poškodenú na opustené miesto a napriek tomu, že opakovane mu dala nepochybne najavo, že s ním súložiť odmieta, donútil ju k súložiu, túto dokonal, pričom na prekonanie prejavovaného odporu použil úlomok skla, teda reznú zbraň. Je len pochopiteľné, že tak intenzívnemu násiliu sa poškodená, z obavy o svoje zdravie podrobila. Obžalovaný konal priamym úmyslom a motivovaný bol tým, za každú cenu dosiahnuť sexuálne uspokojenie na poškodenej. Sklony obžalovaného k porušovaniu zákona, osobitne vo vzťahu k poškodenej Y. O. túto závažnosť zvyšujú. Možnosti nápravy páchatela sú ohrozené.

Odvolací súd tak dospel k záveru, že primeraným trestom odňatia slobody v tomto prípade je trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov.

Aj keď uložené tresty odňatia slobody za úmyselnú trestnú činnosť vykonal v posledných 10 rokoch od spáchania predmetnej trestnej činnosti, nakoľko bol vo všetkých doterajších prípadoch trestne stíhaný ako mladistvý, a tak nemožno na také odsúdenia prihliadať, nemožno pri rozhodnutí o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody postupovať podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona. Bolo tak namieste rozhodnúť o spôsobe výkonu trestu v podstate obdobne, ako tak urobil súd prvého stupňa.

Takto uložený trest zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1 až 4 Tr. zákona vysokej závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúcej z jeho povahy a spôsobu spáchania, pomeru poľahčujúcej k neprítomnosti prirážajúcich okolností, ako aj pomerom obžalovaného a možnostiam jeho nápravy, záujem na individuálnej i generálnej prevencii, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia zločiny obžalovaného.

Preto odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol o treste tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku.

jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.